Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 135 (1635) ♦ Середа, 23 липня 1997 року ♦ Ціна договірна

Перевищив повноваження — порушив Конституцію

45 народних депутатів України звернулися до Конституційного Суду України з поданням щодо конституційності Указу Президента України від 24.04.97 р. № 371/97 «Про Національне бюро розслідувань України».

На думку депутатів, створене указом Президента України НБР є формуванням, утвореним всупереч порядку, встановленому Конституцією України. Цей указ виданий Президентом України з перевищенням повноважень і не відповідає низці норм Конституції України.

Так, зокрема, указом встановлено, що НБР формується з працівників оперативно-слідчих підрозділів правоохоронних органів, військовослужбовців (п.6), яким присвоюють спеціальні звання і за своїм статусом прирівнюють до військовослужбовців (п.10).

Президент України за поданням директора НБР, погодженим з Кабінетом міністрів України, затверджує структуру, граничну чисельність працівників і штатний розпис Національного та регіонального бюро розслідувань (п.5).

Проте згідно зі статтею 92 Конституції України виключно законами України визначаються: організація і діяльність органів виконавчої влади (п.12); організація і діяльність органів дізнання і слідства (п.14); присвоєння військових та інших спеціальних звань (п.6, ч.2).

Крім того, відповідно до ст. 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить затвердження загальної структури, чисельності та визначення функцій утворених відповідно до законів України військових формувань... (п.22).

Стаття 17 (п.6) Конституції України забороняє створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Виходячи з вищевикладеного, парламентарії просять Конституційний Суд України розглянути їхнє подання та визнати неконституційним Указ Президента України від 24.04.97 р. № 371/97 «Про Національне бюро розслідувань України».

Підписали меморандум

Меморандум християнських конфесій України про несприйняття силових дій у міжконфесійних взаємовідносинах підписано 21 липня в присутності Президента України главами найбільших церков та релігійних організацій, що діють у державі.

Представники християнських конфесій проголосили одностайне рішення не використовувати будь-які силові дії у вирішенні та врегулюванні міжконфесійних проблем, особливо таких, що стосуються церковного майна. Вони зобов'язалися не звертатися до влади з метою здійснення незаконного тиску на іншу релігійну громаду чи церкву. Всі проблематичні питання будуть вирішуватися виключно шляхом переговорів відповідно до законів держави та християнської моралі на основі взаємоповаги і терпимості.

Врожай-97

Міняйлові й надалі без штанів ходити

Сімдесят відсотків зерна нового врожаю держава планує придбати в обмін на матеріально-технічні ресурси

Перед початком жнив працівникам АПК Мурованокуриловецького району видали довгоочікувану зарплату. Радіти б! Та коли отримане селянином (за перше півріччя) розділити на 6 місяців, виходить сума, за яку можна придбати хіба що дірку від бублика...

Наведений факт можна було б сприйняти за невдалий жарт, коли б він не прозвучав з вуст голови облдержадміністрації Анатолія Матвієнка. На черговій прес-конференції керівник області розповідав, до чого призводить нав'язана державою система бартерних розрахунків за сільськогосподарську продукцію. Селяни починають забувати, як шурхотить гривня: у першому півріччі вони отримали платню (готівкою) в середньому по 8 грн. 43 коп. за місяць. Звідки візьмуться гроші, якщо держава заборгувала працівникам АПК області 23,6 млн. грн.

(Закінчення на 8-й стор.).

Справа за втіленням у життя

Завершується дводенний офіційний візит до України Президента Вірменії Левона Тер-Петросяна. Вчора відбулися його зустріч із Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком і переговори української та вірменської делегацій у розширеному складі. Цього ж дня було підписано ряд двосторонніх документів. А саме: спільну декларацію президентів України та Вірменії, міжурядові угоди про виробничу кооперацію, про науково-технічне співробітництво, про співробітництво в прикордонних питаннях, про співробітництво та взаємодопомогу в питаннях дотримання податкового законодавства.

Очікується, що також буде підписано договір між міністерствами оборони обох країн про співробітництво в галузі санаторно-курортного лікування військовослужбовців та членів їхніх сімей, договір про співробітництво і партнерство між Українською спілкою промисловців та підприємців та Спілкою промисловців і підприємців Республіки Вірменія, угоду про співробітництво між Київським університетом ім. Шевченка та Єреванським державним університетом.

Стихію приборкують, але до перемоги далеко

Внаслідок проливних дощів значна частина Республіки Польща стала жертвою стихійного лиха. У 16 воєводствах країни запроваджено надзвичайний стан. Україна продовжує надавати посильну допомогу народу Польщі, аби зменшити страждання людей, яких спіткало це лихо.

Протягом останніх трьох діб гідрометеорологічний стан на території Опольського воєводства ускладнювався, зливи призвели до підйому рівня води в басейнах рік Одра та Ніса, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Силами Міністерства з надзвичайних ситуацій України у складі 224 чоловік та 57 одиниць техніки протягом останніх двох діб виконувалися роботи по очищенню та вивезенню з берегів ріки Ніса поваленних дерев, каміння та мулу.

P.S.

- У Києві завершено протизсувні роботи поблизу будинку по вул. Кудрявській, 31/33, мешканці якого повернулися до своїх квартир.
- На Сумщині розпочалася Всеукраїнська науково-практична конференція, на якій шукатимуть вихід із кризи у вітчизняному тваринництві.
- Відбулося засідання колегії Міністерства економіки, де розглянуто роботу народного господарства в першому півріччі 1997 року.
- У Луцьку завершилася перша українська частина міжнародного фестивалю «Поліське літо з фольклором», організованого під егідою ЮНЕСКО. Фестиваль переїхав до польського міста Владава.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про календарний план проведення сьомої сесії Верховної Ради України»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до постанов Верховної Ради України від 4 лютого 1997 року «Про календарний план проведення сьомої сесії Верховної Ради України» та від 3 червня 1997 року «Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про календарний план проведення сьомої сесії Верховної Ради України», встановивши час закриття сьомої сесії Верховної Ради України 29 серпня 1997 року.

21—25 липня народні депутати працюють у комітетах, 28 липня —1 серпня — у виборчих округах.

2. Постанови Верховної Ради України від 17 липня 1997 року «Про включення до порядку денного сьомої сесії Верховної Ради України питання про позачергову сесію Верховної Ради України» та «Про позачергову сесію Верховної Ради України» вважати такими, що втратили чинність.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

Київ, 18 липня 1997 року.
№ 490/97-ВР.

Врожай-97

І потяглися на лани пенсіонери

Жнива на Буковині лише розпочалися, а втрати вже відчутні. Нещодавній буревій, який пронісся над Буковиною, пошкодив посіви ранніх зернових майже на трьох тисячах гектарів. Багато хлібів прибито до землі. Тому це ускладнює їх збирання. В окремих районах керівництво вже звернулося до пенсіонерів з проханням вийти на поля і вручну скосити або вижати ячмень, горох та озиму пшеницю. І люди відгукнулися...

— Загалом врожаєм задоволені, — розповів заступник голови Чернівецької облдержадміністрації з питань сільськогосподарського виробництва Алчіп Рошка. —Гороху збираємо по 30—35 центнерів з гектара, озимого ячменю — по 40—46. Великі надії покладаємо на пшеницю: на двадцяти тисячах гектарів площ її біологічна врожайність становить 50—60 центнерів. Головне тепер, щоб цей хліб вчасно й без втрат опинився в засіках.

А з технікою прямо біда. Втішає лише те, що майже в усіх районах на полях працюють «іноземці» —американська й німецька техніка. Її надали господарствам в оренду філія «Украгробізнесу», місцевий облагропостач та комерційні структури, навіть із сусідньої Хмельниччини. Підтвердженням її високої продуктивності може бути такий приклад: нещодавно довелося спостерігати, як у колгоспі «Світанок» Хотинського району два «Домінатори» за півдня «здолали» 42 гектари. Врожайність кожного з них становила 50 центнерів. Старі, латані та перелатані «Ниви» таку площу косили б кілька днів. Про втрати й згадувати не хочеться.

Орендна плата за нову техніку — вісім центнерів зерна з гектара. Багатенько. Але господарства, зокрема ті, де пшениця «обіцяє» великі дивіденди, погоджуються з нею. Бо, збираючи старими комбайнами, втратять значно більше.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

До тата у поле

Завершено жнива в радгоспі «Степовий» Миколаївського району Миколаївської області. Непростими видалася вони. Дуже вже часто йшли дощі. Погожих днів було, ох, як мало. І все-таки врожай зібрали непоганий.

Для радгоспного інженера з техобслуговування машинно-тракторного парку Андрія Погорєлова ці жнива були сьомими. Традиція працювати під час жнивування на комбайні в Андрія ще зі студентської пори. У цій справі з ним може позмагатися аж ніяк не кожний. Ось і минулого року його результат був другий по радгоспу.

На знімку: до Андрія Погорєлова на поле прийшли син Володимир і дружина Наталя.

Фото Бориса РИБАКОВА.

Самоврядування: особистості

... І праця по двадцять годин на добу

МОЛОДИЙ ГОЛОВА Сіверськодонецької міської ради народних депутатів Володимир Грицишин не типовий для Луганщини лідер уже тому, що за нього агітували місцеві організації «Просвіти», Руху. Він з інженерів подався у підприємці. А коли став мером...

— ... Перші півроку працював по двадцять годин на добу. Вникав у ситуацію в місті, думав, як змінити її на краще. Зупинився на трьох найболючіших точках — будівництві житла, теплотраси, доріг. Дороги тепер такі, що наші водії лютo лаються після поїздки, наприклад, до сусіднього Рубіжного чи до Луганська: їм шкода гробити свої автомашини.

— І кажуть: «Їм би нашого Грицишина, він навів би порядок».

— Було й таке. Ввели в дію теплотрасу, тепер у місті не буде проблем з обігрівом будинків у найближчі півстоліття. Житла будуємо стільки ж, як позаминулого року, після деяких збоїв торік.

Справжньою подією для міста стало введення каналізаційного колектора завдовжки п'ять з половиною кілометра. Будівництво йшло аж з вісімдесятих років, а потім зупинилося. Далі так не могло бути. Старий колектор не витримував зрослих навантажень міста, що швидко розвивається. Аварія —за аварією. Під час однієї з них вихлюпнулося на місто одинадцять тисяч кубометрів стоків. І це тоді, як екологічна ситуація в місті хіміків, звісно, яка. Ми будівництво завершили за рік, виконавши шістдесят відсотків усіх робіт. Гроші знайшли. Суворо стежили, щоб тільки за призначенням використовували так звані екогроші, які зі скрипом виплачують підприємства-забруднювачі, допомогло Міністерство екології і ядерної безпеки. Місто зітхнуло вільніше, швидше пішло будівництво житла.

— Сіверськодонецьк — унікальне місто для області, коли не для всієї України, і тому, що у вас пенсії і зарплати сплачують завжди вчасно. Як це вдається, бо й велетенське виробниче об'єднання «Азот» уже давно не славиться величезними обсягами випущеної продукції, а отже, нічого, крім суворого посту, не здатне запропонувати міському бюджетові.

— «Азот» — це болюча проблема. Підприємство спеціалізується на випускові мінеральних добрив, орієнтувалося передусім на Росію. Тепер там наші добрива не потрібні, бо свої з'явилися.

А гроші для міста треба знаходити, орієнтуючись на вимоги часу. Наприклад, ми дуже дорого продаємо магазини, землю під кіоски приватникам.

— Дуже дорого — це як? Дорожче, ніж у Луганську?

— Дорожче, ніж у Києві на Хрещатику, продали деякі магазини.

— Приватизовані магазини працюють краще, ніж державні? Чи не скочили вгору там ціни? Чи не хочуть власники скоріше повернути витрачені значні суми?

— Ціни не стрибнули. Державних магазинів у нас уже немає. А щодо приватизації... Такий приклад: великий магазин «Дитячий світ» зовсім захирів. Два роки в ньому не діяло навіть опалення. Як же туди покупця заманити? Прийшли нові господарі, за все з усіма розрахувалися, і опалення ввімкнули наступного дня. На відсутність покупців колектив магазину з багатим асортиментом товарів тепер не скаржиться.

Відкрили й перший в області приватний ринок. У нього — один господар. Ринок зручний для продавців і покупців, впорядкований. Торгувати сюди їдуть звідусіль. І от результат: на сільгосппродукцію ціни в нас нижчі, ніж навіть у сільських райцентрах.

— Сіверськодонецьк, кажуть, розширює свої володіння.

— Поряд з містом — великий хвойний ліс, що належить Попаснянському лісгоспзагу, якого вже фактично немає. Безгосптний, він горить, його нещадно вирубують. А це ж — легені нашого міста хіміків. Ми взяли ліс під свою охорону й домагаємося, щоб його передали нам.

— Охоронці лісового масиву мають незвичний вигляд: міліціонери на чудових породистих конях...

— Коней української рисистої породи закупили на Лимарівському конезаводі Біловодського району. Там цю породу недавно вивели.

— Одного разу телебачення показало вас у спортивному залі. Ви — спортсмен?

— Без спорту не можна. Займаюсь атлетичною гімнастикою, бойовими єдиноборствами. До спорту стараюся прилучити і свою сім'ю. Разом усе легше робити.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

Депутат не зареєструвався

«Зекономили» 2 тисячі гривень. А скільки втратили...

Зал для пленарних засідань Верховної Ради України тимчасово спорожнів— народні депутати працюють у парламентських комітетах та у виборчих округах. Утім, не всі народні обранці поспішали до сесійного залу і під час пленарних засідань, тому, бувало, він був напівпорожній, а деяким депутатам доводилося натискувати на кнопки голосування «за себе і за того хлопця». Зрозуміло, що чимало парламентаріїв були відсутні з поважних причин — перебували у відрядженнях чи на лікарняних бюлетенях тощо. Ні для кого не секрет, що окремі народні обранці вдавалися й до хитрощів — реєструвалися, але під час засідань займалися іншими справами, як правило, принаймні у це хочеться вірити, вирішенням проблем своїх виборців у найрізноманітніших владних структурах.

Але серед відсутніх були й такі, котрі не реєструвалися зовсім і з невідомих причин. Хоча про причини можна було й здогадуватися — у сесійному залі часто не виявлялося депутатів, котрі, окрім депутатської діяльності, займають керівні посади у виконавчій гілці влади. Ось яку інформацію з цього приводу зробив парламентський Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів.

ІНФОРМАЦІЯ
про участь народних депутатів України у пленарних засіданнях сьомої сесії Верховної Ради України за період з 3 по 27 червня 1997 року.

Відповідно до доручення керівництва Верховної Ради України та вимог частини 1 статті 4.1.8. Регламенту щодо регулярного інформування Верховної Ради про відсутність народних депутатів на пленарних засіданнях без поважних та з невідомих причин у комітеті проаналізовано дані про відвідування пленарних засідань народними депутатами за червень 1997 року і встановлено, що стан відвідування народними депутатами пленарних засідань за вказаний період дещо поліпшився у порівнянні з показниками за квітень — травень ц. р.

За період з 3 по 27 червня ц. р. відбулося 27 поіменних реєстрацій. Всього народними депутатами за цей час пропущено 11 відсотків часу, відведеного на пленарні засідання (у квітні — травні цей показник становив 12%).

Аналіз свідчить, що 6,1 відсотка пропусків відбулися з відомих причин. З них найбільша кількість, як і раніше, сталася із об'єктивних причин — відсутність депутатів у зв'язку з відрядженнями (4,2%). Причини інших пропусків — хвороба (0,9%), відпустка (0,75%) тощо. Не пропустили за згаданий період жодного пленарного засідання 214, або 51,6 відсотка народних депутатів.

З невідомих причин народними депутатами пропущено 548 поіменних реєстрацій, або 4,9 відсотка пленарного часу.

Найбільшу кількість реєстрацій з невідомих причин за вищезгаданий період пропустили народні депутати України:

ПРІЗВИЩЕ	в/о	пропущено реєстрацій з 3 по 27 червня 1997 р. (% від 27, що відбулися)
Бородіч Л. В.	91	22 (81)
Ващук К. Т.	69	8 (29)
Германчук П. К.	72	17 (63)
Гладуш В. Д.	92	11 (40)
Григорович Л. С.	204	7 (26)
Дмитренко О. І.	244	18 (66)
Дьомін О. О.	371	27 (100)
Дідик П. А.	380	10 (37)
Засуха А. А.	210	14 (52)
Іщенко О. І.	432	21 (77)
Ковалко М. П.	325	14 (52)
Косолапов А. Г.	389	18 (66)
Костюченко Л. М.	77	10 (37)
Лановий В. Т.	17	21 (77)
Михайленко С. М.	76	7 (26)
Новіков О. В.	209	16 (59)
Омеліч В. С.	100	7 (26)
Савченко В. Г.	80	11 (40)
Стоян О. М.	62	8 (29)
Франчук А. Р.	31	9 (33)
Франчук І. А.	35	7 (26)
Чейпеш С. І.	170	21 (77)
Шибко В. Я.	82	27 (100)

Відповідно до вимог ст. 4.1.7 Регламенту Верховної Ради з початку року вираховано з виплат, пов'язаних із виконанням депутатських обов'язків, 2.041 гривню.

Петро ШЕЙКО,
голова Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів.

Удостоєні відзнак

Указами Президента України за значний особистий внесок у розвиток національної культури і мистецтва, високий професіоналізм група творчих працівників удостоєна відзнаки Президента України — ордена «За заслуги» та почесних звань України.

Серед нагороджених орденом «За заслуги» III ступеня відома актриса театру і кіно Ада Роговцева. Звання «Народний артист України» присвоєно ректорові Київської дитячої академії мистецтв Михайлу Чембержі, звання «Народний художник України» — ялтинській художниці Валентині Цвєтковій. Почесні звання присвоєні також відомим виконавцям, викладачам мистецьких закладів, майстрам народної творчості.

Віддали, поки не заіржавіли

Одинадцять бойових кораблів, серед яких підводний човен, вартові кораблі «Беззавітний», «Бездоганний», «Разючий», два малих протичовнових кораблі, два морських тральщики «Розвідник» та «Зенітник», три ракетних катери, буде передано Чорноморським флотом РФ Військово-Морським силам України.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в комісії з прийому-передачі кораблів та об'єктів російського Чорноморського флоту, всього українським ВМС буде передано 39 плавзасобів. Однак при дефіциті фінансів на судоремонт передача кораблів та суден відбувається в їх фактичному стані, яке залишає бажати кращого.

Українці знають сільське господарство краще, аніж будь-хто інший

ДОПОКИ за кордоном Україну звинувачують у корупції, а доморощені політики та економісти дискутують, у яку галузь вигідніше вкладати кошти, виявляється, інвестиційний процес в українській економіці набуває несподіваного поширення. Особливо в сільському господарстві.

Серед тих, хто не боїться ризикувати, компанія «Массей Фергюссон», яка входить до складу міжнародної корпорації АККО. Чому?

На це запитання спробував віднайти відповідь наш кореспондент у розмові з директором комерційних програм «Массей Фергюссон» Гордоном ГРЕХЕМОМ.

— У нас був один проект, який, щоправда, вже відійшов у історію. Три роки тому ми почали співпрацю з «Рівнесільмаш» — хотіли започаткувати спільне виробництво зернозбиральних комбайнів. І тоді і тепер ця техніка вельми потрібна державі. І, безперечно, будь-якому західному постачальникові варто задуматися над проблемою виробництва зернозбиральної техніки в Україні. У ті роки ми були перші, хто спробував отут реалізувати такий проект.

— Як нині пригадується, цей проект провалився з вини української сторони...

— Ми розуміємо проблему так: виробництво сільськогосподарської техніки набуває смислу тільки в тому разі, коли налагоджене фінансування агропромислового сектора, кінцевого споживача нашої продукції. Адже в країні із знекровленою економікою споживач не купуватиме дорогу техніку за гроші. Тому, природно, має діяти система лізингу, довгострокового кредиту, інших атрибутів сучасного ринку. На жаль, у ті часи український ринок ще не був підготовлений до такого розвитку. Та й нині ще всі не зовсім готові до роботи у нових умовах. А тому була потреба фінансування з української сторони.

Досвід, хоч би який він був, для нас — позитивний у будь-якій ситуації. Власне, з його врахуванням відтепер у нашому представництві буде новий підрозділ: 4 працівники розроблятимуть виключно виробничі аспекти. Тобто у нас залишився твердий намір розпочати виробництво техніки, і не тільки комбайнів, в Україні. Але це питання треба вирішувати не поспіхом. Ми не прихильники того, щоб приймати рішення тільки на папері.

— Перед візитом Президента Леоніда Кучми до США в американських засобах масової інформації з'явився ряд публікацій, у яких нашу державу критикували за корупцію в урядових структурах. Вас ці публікації не злякали?

— Ми, звичайно, чули про ці звинувачення. Але в будь-якій країні, в будь-якій економіці, на перехідному етапі від однієї соціально-економічної формації до іншої завжди постають подібні проблеми. Тож ми до цього ставимося по-філософськи. Звичайно, я не можу сказати: з розумінням, адже це, безперечно, небезпечна проблема. Але ми тут для того, щоб робити бізнес. І ми робимо бізнес з виробниками сільгosппродукції, з фермерами. І маємо багато шансів, щоб добитися наміченого.

— Нашим читачам буде цікаво довідатися, на яку суму грошей корпорація реалізувала техніку в Україні.

— Про суму говорити важко. Адже лише за останні два роки в Україні було реалізовано півтори сотні комбайнів, сто тракторів. Це все комерційні операції за принципом прямого контракту з покупцем. І цього року плануємо поставити українським споживачам близько 100 комбайнів і 150 тракторів за таким самим принципом, оскільки, на жаль, фінансова система не діє. А тому нам доводиться йти на певний ризик. Це, в свою чергу, обмежує наші реалізаційні можливості. Невдовзі, ближче до сезону, ми будемо розпочинати рекламну кампанію в засобах масової інформації для селян.

— Хотілося б у вас, людини зі сторони, поцікавитися: як оцінюєте можливості українського сільгоспвиробника.

— Через певні обставини нині в Україні складна економічна ситуація. Але ми переконані, що рано чи пізно все стане на свої місця. І Україна нарешті побачить те, що в неї є: чудова земля, прекрасні люди, які вміють працювати.

Українці знають сільське господарство, можливо, краще, аніж будь-хто інший у світі. І все, що потрібно українському сільгоспвиробникові, — лише невелика допомога в технічному оснащенні, добривах, гербіцидах тощо. Тобто вони потребують грошей, які, образно кажучи, можна було б посіяти, інвестувати в сільгоспвиробництво. Ми переконані, що Україна через деякий час буде масовим виробником сільгосппродукції. Тому хочемо бути частиною цього процесу, виробляти трактори, комбайни, знаряддя для обробітку грунту. І за цим стоїть тверезий економічний аналіз. Оскільки жодний західний виробник не зможе здійснити постачання техніки на власній виробничій базі, яка є в Західній Європі, Сполучених Штатах Америки. Вони повинні прийти сюди з виробництвом. Навіть якби Захід хотів постачати свою техніку, її все одно не вистачило б.

— Чи не хотіла б корпорація АККО взяти участь у великій приватизації в Україні. Тим більше, що тут є підприємства, спеціалізовані на виробництві тракторів?

— Ми мали розмову з представниками цих заводів. А точніше, вони провели переговори з найбільшими виробниками сільгосптехніки в світі. Але доволі важко встановити прямі зв'язки — один на один — з цими заводами.

Поки що сьогодні ми не можемо сказати, з чого почнемо: чи то зі співробітництва зі старими виробниками сільгосптехніки, чи з чистої дошки. А, можливо, поєднаємо обидва варіанти. Так, є чимало нових добре оснащених підприємств, але водночас існують заводи з відсталою технологією.

Можливо, західні постачальники розпочнуть із виробництва знарядь обробітку землі, причіпного обладнання, тобто простої техніки, а вже потім перейдуть до випуску складнішої.

— Дякую.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.
На знімку: Гордон ГРЕХЕМ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відлуння «сенсації»

Алмазна лихоманка

ще бозна-де, а людей уже лихоманить

КОРОТКЕ неофіційне повідомлення про можливу участь іноземців у розробках Приазовських кімберлітових покладів збудило справжній ажіотаж. У Держкомгеології обривають телефони, звинувачуючи керівництво ледь не в «прихованих» переговорах. Хто? Охочі з мухи робити слона і тиражувати потім бамбажні інформаційні «консерви».

Аби вберегти від цього наших читачів, пропонуємо ексклюзивне інтерв'ю із заступником голови Комітету з геології та використання надр Дмитром ГУРСЬКИМ на животрепетну тему — перспективність родовищ алмазів у Приазов'ї.

— Дмитре Сергійовичу, загальновідомо, що алмази — надзвичайно цінна ювелірна і технічна мінеральна сировина. Проте, поки не йшлося про розробку таких родовищ в Україні, факт сприймався дещо абстрактно. Тепер цікаво, що конкретно становлять ці багатства?

— Справді, алмази — сировина особлива, яка за розмірів зерен більше 1 мм є прямим валютним фондом країни. В середньому ціна на природні необроблені алмази ювелірного сорту понад 2 карати (1 карат — 200 мг) становить 600—800 доларів США за карат, каміння від 0,5 до 2 каратів коштує 200—300 доларів, менше 0,5 карата — 50—250 доларів. Останнім часом найбільший ринковий попит на ювелірні алмази в 1 карат. Технічні алмази-камені коштують від 1 до 150 доларів за карат і лише деякі сорти каміння, що його використовують для оптоволоконної техніки, оцінюють у 150—200 доларів за карат, великі синтетичні алмази — до 125, кришка і борт — по 0,20 дол./карат.

Вже двісті років, як зростає світовий видобуток алмазів. Незначне зменшення відзначали лише в 1912—1921, 1939—1946, 1975—1980 роках. Показники різко пішли вгору в 1981 році, коли було видобуто 45 млн. каратів. Нині річний обсяг перевищує 100 млн. каратів.

Відомо чотири генетичних промислово значущих корінних алмазних джерела — кімберліти, лампроїти, імпактити та досить різноманітні за складом метаморфогенні метасоматично глибоко змінені породи. Ювелірні різновиди видобувають лише з кімберлітів і лампроїтів та пов'язаних з ними розсипів. Однак більшу частину (60—95 %) в таких родовищах становлять технічні алмази. Всі алмази метаморфогенного й імпактного генезису, хоч і не належать до валютного фонду, мають винятково високі абразивно-шліфувальні властивості, що навіть перевищують властивості алмазів із кімберліт-лампроїтових джерел, не кажучи про синтетичну сировину. Саме завдяки застосуванню технічних алмазів у промисловості досягається колосальний прогрес, особливо в металообробці та високоточному приладобудуванні. Використовують алмази під час глибокого буріння. Деякі їх різновиди (безазотні) характеризуються особливо цінними напівпровідниковими і тепловими властивостями, що зумовили застосування в обчислювальній техніці.

— Чи є підстави пишатися українськими знахідками і що вони собою становлять?

— Знахідки алмазів та їх мінеральних індикаторів відомі в Україні давно, з 1949 року, коли в алювії ріки Базавлук було знайдено перший алмаз, такі зустрічі радували більш як у сотні місць. При цьому з неогенових пісків деяких ділянок Середнього Придніпров'я вилучено сотні, а з титаново-цирконієвих розсипів — тисячі зерен алмазів.

Їхній генезис і кімберліто-лампроїтовий, імпактний, і метаморфогенний. Мало того, виявлено різновиди, які досі не мають аналогів серед корінних джерел відомих у світі алмазних провінцій (Україна належить до складу Східно-Європейської кімберлітової провінції).

Нині вирізняють п'ять ділянок, найперспективніших в плані відкриття корінних родовищ. Це — Волинське палеозойське підняття, Східне й Середнє Приазов'я, Центральна й Західна частина Українського кристалічного щита. На наш погляд, ділянки Волині та Східного Приазов'я заслуговують на особливу увагу, тобто потребують негайного і значного фінансування розвитку ретельних пошуків. Справа варта заходу, успіх очевидний.

— Якщо не секрет, скільки буде витрачено коштів на пошукові роботи і як швидко вони можуть окупитися?

— Коли скажу, що десятки тисяч гривень, необізнаним і це може здатися бозна-якою сумою. Але порівняймо: у світовій практиці на відкриття і підготовку до експлуатації однієї лише алмазної трубки витрачають близько 300 млн. доларів. Так, у 1972—79 роках без урахування попередніх робіт, на здійснення яких пішли великі кошти, щоб відкрити трубку Аргайл у блоці Кімберлі (Австралія), компанія Колумбія СП та її наступниця Аштон витратили 17 млн. доларів, тобто більш як два мільйони на рік.

Нашими геологами у Східному Приазов'ї уже відкрито 5 кімберлітових трубок і одна дайка в загальногеологічних позиціях, схожих до Якутської, Архангельської та Південно-Африканської. Встановлено прямі ознаки алмазоносності — кристали мінералу. Згідно з планами Держкомгеології пошукові роботи з виявлення корінних і розсипних родовищ тривають. Проте розгорнути їх у належному обсязі не вдається. Те, що надано було 1996 року на чотири потенційно алмазоносні райони, по суті, — крапля в морі. Фахівці працюють, як то кажуть, на голому ентузіазмі. Зважаючи на актуальність для держави, що будується, таких багатств, як алмазна сировина, доводиться відшуковувати альтернативні бюджетним асигнування.

— То що ж, переговори з південноафриканською корпорацією Де Бірс ніяка не «самодіяльність», як дехто намагається подати?

— Відсунути відкриття промислових алмазоносних кімберлітів на далеку перспективу, на нашу думку, щонайменше нерозумно, тим більше, що ціни на ювелірні алмази постійно зростають. Понад 80% обсягів продажу на світовому ринку необроблених алмазів здійснює саме концерн Де Бірс, річний оборот якого перевищує 4 млрд. доларів.

Ми розуміємо, що негайно розв'язати проблему інвестування не можна, та й питання так і не ставиться. Діяти слід продумано і дуже обачливо. Проте й бездіяльність тоді, як держава вкрай потребує кошти, неприпустима. Йдеться про кілька вигідних, передусім для нас, гірсько-геологічних проектів, розрахованих на швидкий економічний ефект. У принципі, так працює весь світ. Виходячи з інтересів галузі і держави Держкомгеології провадить багатосторонні кваліфіковані переговори про можливості **залучення іноземних інвестицій для спільного здійснення геолого-розвідувальних робіт на умовах ризику з використанням найефективнішої техніки й технологій.** Переговорний процес за обопільною згодою до прийняття рішення — конфіденційний. Тож змушені заявити на адресу декотрих заповзятих інформагентств, що непродумані, поспішні публікації завдають непоправної шкоди, передусім українській стороні, і в без того складній ситуації залучення висококофесійних гірсько-геологічних компаній до здійснення важливих державних проектів.

Розмову вела Людмила МЕНЖУЛІНА.

Хроніка. Факти. Події.

● Тбілісі

По допомогу до друзів

Президент Грузії Едуард Шеварднадзе заявив, що черговий раунд переговорів щодо грузино-абхазького врегулювання проходитиме за активної участі представників так званої групи друзів Грузії, до якої входять Великобританія, Німеччина, Росія, США та Франція. Ініціативу Шеварднадзе підтримали представники цих країн та члени Ради Безпеки ООН.

● Белград

Неспокійно в Сербській Республіці

Після дводенного затишшя в Сербській Республіці, що входить до складу Боснії та Герцеговини, знову пролунав вибух. Ручну гранату підірвали у Брчку, біля резиденції Роберта Фарандта, якому, у відповідності з рішенням міжнародного арбітражу, належить верховна влада в цьому місті. Прилеглим будинкам завдано матеріальної шкоди, потерпілих немає.

● Мінськ

Чужі там не ходять

Президент Білорусі Олександр Лукашенко підписав розпорядження про посилення контролю на митній території та державному кордоні країни. Передбачаються заходи з підвищення відповідальності митних органів, прикордонних військ з гарантування економічної безпеки та інших напрямів діяльності даних відомств.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Холодне літо — палкі суперечки

ДВА ФОРУМИ — саміт НАТО та Парламентська Асамблея ОБСЄ — перетнулися в часі і європейському просторі, загостривши ситуацію щодо того, «хто є хто» та «хто є де». Але дебати закінчилися. Підсумки підбито. Можна пригадати деякі цікаві моменти і проаналізувати сказане у Варшаві та зроблене в Мадриді.

Найбільші надії тих, хто зібрався в Польщі, пов'язувалися з роботою «першого» політичного комітету. За рік накопичилося багато проблем, що потребують невідкладного розв'язання. Гру правили країни колишнього СРСР, вихлюпнувши на голови благополучних європейців свої проблеми, конфлікти та «міжусобні війни». Ображені вимагали втручання у спірні питання представників ОБСЄ, а кривдники стверджували, що самі розберуться.

Але це були прелюдії до спектаклю, який готувала делегація Державної Думи на чолі з Геннадієм Селезньовим. Росіяни з першого дня роботи асамблеї під різним соусом намагалися не просто протиставити ОБСЄ Північноатлантичному альянсу, а й, змінивши статус ОБСЄ, зробити її головною в системі безпеки в Європі, фактично замінити цією структурою НАТО. Зробити лише ОБСЄ «стрижнем безпеки у Європі для всіх держав незалежно від належності до військово-політичних союзів». Задумка була пікантно-погрозлива і напередодні натовського саміту такий «кульбіт» виглядав би не більш, ніж ефектно. На жаль, незважаючи на цілковиту тверезість факівів з російської делегації — фокус не вдався: в залі польського Сейму зібралися парламентарії, не налаштовані на будь-які революційні дії, для яких НАТО — це НАТО, а ОБСЄ — це ОБСЄ.

Під час роботи Парламентської Асамблеї у мас-медіа пройшла інформація про те, що українська делегація була єдиною, хто підтримав російську щодо розширення повноважень ОБСЄ. Проте «сенсація», скажімо, не зовсім відповідає істині. Але, як відомо, не буває галасу з нічого: певна частина делегації парламентаріїв України поділяє думку про те, що ОБСЄ повинна відігравати якщо не головну, то, принаймні, центральну роль у створенні єдиного простору безпеки.

Кореспондент «ГУ» попросив оцінити перспективи зростання значимості ОБСЄ у партнерстві з іншими міжнародними організаціями учасника варшавської сесії ПА ОБСЄ, члена Комітету у закордонних справах та зв'язках з СНД Верховної Ради України **Миколу КИРИЧЕНКА:**

— Після підписання в Гельсінкі Заключного акта 1975 року Нарада з безпеки та співробітництва у Європі серйозно зарекомендувала себе на міжнародній арені і як результат — у 90-ті роки стала організацією. Три роки тому при ній почала працювати Парламентська Асамблея. І у Варшаві ми переконалися, що її трибуну досить плідно використовують для конструктивного діалогу парламентарії багатьох країн, висловлюючи різні точки зору, зводячи їх у загальні принципи. На мій погляд, ОБСЄ справді трансформується у впливову силу європейського і світового співробітництва. Гадаю, що статус організації і надалі має підвищуватися.

— Ви на сесії представляли Україну у комітеті з демократії, прав людини та гуманітарних питань. Ваші враження від роботи цього комітету?

— Незважаючи на взяті державами зобов'язання, порушення прав людини все так само мають місце в регіоні ОБСЄ. Точно так само, як відсутність свободи слова та використання засобів масової інформації з метою подання необ'єктивної та неправдивої інформації. Все це не сприяє розвиткові демократії, і парламентарії виступають проти таких тенденцій, в тому числі й українські. Всі наші поправки до резолюції пройшли одноголосно.

Яна СТАДІЛЬНА.

Армен Ханбабян, «Голос України» (з Єревана)

Росія намагається перебігти дорогу ОБСЄ

У ВІРМЕНІЇ, яку вважають стратегічним союзником Росії в Закавказзі, викликало неоднозначну реакцію недавнє підписання російсько-азербайджанської угоди під час візиту до Москви Гейдара Алієва.

У деяких місцевих газетах з'явилися натяки на те, що зміцнення відносин між Баку та Москвою може в перспективі негативно позначитися на ході врегулювання в Карабасі. Адже, як відомо, Б. Єльцин доручив російському міністрові закордонних справ Євгену Примакову активніше взятися за врегулювання нагірнокарабаської кризи. При цьому в Єревані звернули увагу на несподівану готовність Москви взяти на себе проведення тристоронньої російсько-вірмено-азербайджанської зустрічі на вищому рівні, щоб «розв'язати це питання й перегорнути неприємну сторінку історії сусідніх держав». Звідси місцеві спостерігачі роблять висновок, що Росія явно має намір перехопити миротворчу ініціативу у своїх колег — співголів Мінської групи ОБСЄ з Нагірного Карабаху (США та Франції) і, по суті, очолити миротворчий процес у регіоні.

Однак заявлені Кремлем підходи викликають деякі сумніви, у першу чергу, ця думка стосується спроб посадити за стіл переговорів лише Єреван і Баку, забувши про головну сторону — Нагірний Карабах. З цього приводу прес-секретар МЗС Вірменії Арсен Гаспарян заявив: «у нагірно-карабаському конфлікті для нашої країни прийнятні лише узгоджені рішення, досягнуті шляхом переговорів між Нагірним Карабахом, Азербайджаном та Вірменією. З 1994 року представники Нагірного Карабаху брали участь у переговорному процесі, і ми дотримуємося тієї думки, що для переговорного процесу початок прямого діалогу між керівниками Нагірного Карабаху та Азербайджану приніс би користь».

Тим часом група видатних представників творчої та наукової інтелігенції Вірменії звернулася до політичних партій та організацій республіки із закликом провести в столиці Нагірного Карабаху нараду з метою виробити єдині підходи в оцінці міжнародних дипломатичних зусиль у питанні врегулювання протиріч. Очевидно, цей захід стане своєрідною демонстрацією на підтримку карабаської незалежності. Крім того, готується проведення конгресу на підтримку Нагірного Карабаху. У ньому візьмуть участь багато авторитетних представників зарубіжної вірменської діаспори. Це означає, що влада в Єревані змушена буде діяти в цьому питанні поміркованіше, а тиск із боку вірменської громадськості зростатиме.

На знімку: Нагірний Карабах — п'ять років тому. Сторічна мешканка району Гюлла Абдуллаєва біля руїн власного будинку.

Не потрібні нам турецькі береги. Прагнемо до співпраці

Вчора розпочався триденний офіційний візит в Україну начальника Генерального штабу Збройних Сил Турецької Республіки генерала Ісмаїла Карадайі. Він проведе переговори з начальником Генерального штабу Збройних Сил — першим заступником міністра оборони України генерал-лейтенантом Олександром Затинайком. Плануються також зустрічі з керівництвом держави, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Темою переговорів стане розвиток співробітництва між збройними силами Туреччини та України. Планом перебування передбачено відвідування військовою делегацією Турецької Республіки окремих частин Збройних Сил та військових учбових закладів України.

Сенсація

Чи добре порахували?

В американському журналі «Форбс» нещодавно опубліковано список найбагатших людей планети. Як і раніше, найбільші капітали — в султана Брунею, який володіє 38 мільярдами доларів.

Але справжньою сенсацією стало те, що на десятому місці у переліку «багатіїв» стоїть прізвище... кубинського лідера Фіделя Кастро. «Форбс» стверджує, що у глави бідної країни Куби — аж 1,4 мільярда доларів. Чи можна вірити цьому? Чи це просто чергова «шпилька» у бік керівника острова?

Коли в Африці погано — кличуть лікарів

ЦЕНТРАЛЬНА і західна Африка ніколи не була спокійним у політичному плані регіоном. Нова криза на африканському континенті вибухнула незабаром після недавньої війни в Заїрі і менш як за місяць після перевороту в Сьєрра-Леоне. Нова гаряча точка — Конго.

Стурбована зростанням напруженості в цій країні, Рада Безпеки ООН доручила генеральному секретареві Кофі Аннану розпочати попередні консультації з африканськими керівниками про термінове направлення до Конго міжафриканських миротворчих сил.

На перший погляд збройний конфлікт в африканській країні має чисто політичний характер: лідер опозиційної партії Дені Сассу-Нгессо «невдоволений» політикою президента країни Паскаля Ліссуби. І від слів до справи він перейшов 5 червня, коли під кампанію з розззброєння столичних бандформувань вирішили роззброїти і бойовиків-прибічників Сассу-Нгессо. Картина була б неповна, якби зовсім мало часу не залишилося до президентських виборів, призначених на 27 липня. Підкреслю, що це — на перший погляд. А якщо копнути глибше, то той факт, що Конго — країна, у якій доходи від продажу нафти становлять 60 відсотків державного бюджету, каже багато про що. І ось уже 50 років саме ця причина є основною, що, так би мотити, провокує всі політичні конфлікти в цій країні.

За минулий місяць армійські частини, вірні президентові Паскалю Ліссубі, і загони лідера опозиції Дені Сассу-Нгессо вже неодноразово домовлялися про припинення вогню і знову розпочинали кровопролиття. Прямі переговори про мирне врегулювання конфлікту щоразу зриваються, а основні дискусії точаться навколо перенесення президентських виборів і можливості продовження повноважень Ліссуби, що закінчуються наприкінці серпня. Сассу-Нгессо, природно, виступає проти цього і наполягає на створенні перехідного уряду, який взяв би під свій контроль підготовку і проведення виборів.

У столиці Габону Лібревілі міжнародні посередники намагаються домогтися примирення сторін. Однак ініціативу ООН створити миротворчі сили з наведення порядку в столиці Конго Браззавіллі керівництво конголезької опозиції вже назвало «втручанням у внутрішні справи Республіки Конго». Проте Рада Безпеки ООН все ж має намір направити до країни миротворців у складі військовослужбовців країн Організації африканської єдності.

А поки що нечасті періоди короткого затишшя дають можливість зайнятися прибиранням трупів, які швидко розкладаються від спеки. Деякі з них лежать там практично від початку конфлікту...

Яна ОСАДЧА, за матеріалами зарубіжної преси.

Пам'ять

Київ у вогні

Таких самих, як нині, спекотливих липневих днів 1941 року навколо столиці України гриміла канонада. Гітлерівські загарбники оголосили на весь світ, що буцімто Київ уже в їхніх руках, та дещо прорахувалися. Героїчна оборона Києва військами Південно-Західного фронту під командуванням генерал-полковника М. Кирпоноса тривала понад 2,5 місяця. Це зірвало передбачений гітлерівським планом «Барбаросса» намір фашистів блискавично захопити нашу столицю, змусило командування ворога зняти з наступу на Москву і повернути на Україну озброєну до зубів моторизовану повітряно-десантну армію і велике танкове угруповання. Однак і після цього 17 ворожих дивізій ще надовго були скуті мужністю захисників нашої столиці, а також і самими киянами, близько 35 тисяч яких створили народне ополчення і стали на смерть проти ворога.

Ось що писав тоді про це відомий письменник-публіцист Ілля Еренбург:

«Настанет день, и мы узнаем изумительную эпопею защитников Киева. Каждый камень будет памятником героям. Ополченцы сражались рядом с красноармейцами, и до последней минуты летели в немецкие танки гранаты, бутылки с горючим. В самом серце Киева, на углу Крещатика и улицы Шевченко, гранаты впились в немецкую колонну. Настанет день, и мы узнаем, как много сделали для защиты Родины защитники Киева. Мы скажем тогда: они проиграли сражение, но они помогли выиграть войну».

Цими днями ветерани війни-захисники Києва проводять у столиці зустрічі-спогади, відвідують місця бойових дій, могили фронтовиків-побратимів, Національний музей Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років.

Володимир ЧЕРКАС.

На фото: Київ 1941 року. Хрещатик у вогні.

ПАРТИЗАНСЬКІ ДІТИ — ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ!

ЗАКОНОМ України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» передбачено: учасниками війни вважаються також «... діти партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з німецько-фашистськими загарбниками в тилу ворога, які у зв'язку з патріотичною діяльністю їх батьків були піддані репресіям, фізичним розправам, гонінням».

Так визначила Верховна Рада України, прийнявши наприкінці 1995 року доповнення до цього закону (стаття 9, пункт 9). Але ще й нині багато громадян нашої країни позбавлені можливості встановити вищеназваний статус. З цього приводу до Комісії України у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років безперервно надходять листи-скарги. Особливо багато їх із Київської, Сумської, Чернігівської та деяких інших областей, а також із самого Києва.

Наша комісія у справах колишніх партизанів проаналізувала причини цих скарг громадян. Недоліки і помилки у практиці застосування цього законодавчого акта є наслідком того, що численні службові особи місцевих органів соціального захисту населення не мають чіткого уявлення, на підставі яких документів слід вирішувати зазначені питання. Конкретно не визначило це і Міністерство соціального захисту України своїм наказом № 79 від 30. 05 1996 року «Про затвердження Типового положення про комісії щодо розгляду питань, пов'язаних із встановленням статусу учасника війни». У наказі немає чіткого переліку документів, на підставі яких районні комісії повинні вирішувати питання про визнання дітей колишніх партизанів і підпільників, що піддавалися репресіям, учасниками війни. Дивно, але не згадується основний державний документ — довідка Комісії у справах колишніх партизанів, яку в сучасних умовах можуть одержувати діти партизанів для підтвердження свого права на визнання учасниками війни згідно з чинним законодавством.

Отож нерідко на місцях завзяті чиновники і ганяють громадян по різні папірці, вимагають від них додаткові документи, довідки про діяльність партизанських загонів, підпілля, підтвердження з місць репресій, ув'язнень фашистського режиму тощо. А довідка Комісії у справах партизанів — це ж державний документ! В ньому чітко сказано, на якій підставі він виданий. Хто дав право його ігнорувати? На це справедливо скаржаться у своїх листах діти партизанів Г. І. Сушко і К. С. Швирид із Сум, Л. Я. Куницина з Києва та інші.

Грубі порушення законодавства виявлено в окремих районних управліннях соціального захисту населення Луганської області. Тут помилково чи навмисне «роз'яснюють» громадянам, ніби діти партизанів та підпільників мають право на визнання учасниками війни лише в тих випадках, коли їхні батьки — учасники підпільно-партизанської боротьби з фашистами після війни були репресовані радянською владою. Зокрема, громадянка М. С. Єськова з Краснодона повідомляє: старший інспектор міськсоцзахисту їй сказала:

—Надо, чтобы ваши родители были нашими репрессированы. А ваш отец просто погиб... Дайте справку с места репрессий.

Такі випадки не поодинокі.

Наша республіканська Комісія у справах партизанів за участю представників Кабінету міністрів і Мінсоцзахисту нещодавно всебічно розглянула питання «Про практику застосування в органах соціального захисту населення України статті 9 пункту 9 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», вказала на конкретні грубі порушення чинного законодавства і прав громадян — дітей колишніх партизанів та підпільників і наполегливо добиватиметься, щоб у цій справі навести належний порядок.

Василь КОНЬКОВ,
голова Комісії України у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років.

Огляд листів

І слово їхнє тепле

ПІД ЧАС святкування Дня Перемоги та десятиріччя ветеранської організації України на адресу ветеранів було сказано багато шанобливих слів на державному рівні, виголошено обіцянок Президента і виконавчої влади в центрі і на місцях зігріти наше старше покоління увагою і повагою, допомогти йому вижити у ці скрутні часи. Та слово буває теплим лише тоді, коли воно підкріплене ділом. Як свідчить пошта редакції, часто-густо саме останнього і не вистачає.

«Захистіть інвалідів»

— так озаглавила свій колективний лист до редакції велика група фронтовиків-інвалідів (В. Синяк, І. Товчига, В. Лахоня, В. Галушко, І. Іванець та інші, всього понад 20 осіб). Вони пишуть:

«У квартирах багатоповерхових будинків міста Оріхова Запорізької області з 1993 року немає газу, а гарячу воду нам узагалі жодного разу не подавали. Отже, змушені користуватися лише електроенергією, щоб зварити суп чи кашу, зігріти воду для ванни тощо. Це забирає близько 400 кіловат-годин на місяць. Раніше згідно зі статусом про захист ветеранів за це плату не брали. Але 1 серпня минулого року Кабмін видав постанову № 879, якою всім пільговикам — тобто інвалідам, ветеранам війни та іншим — під один гребінець встановили норму: використовувати на побутові потреби не більше 150 кіловат-годин енергії. За надміру — плати! Цією ж постановою встановлено норму використання природного газу на одного члена сім'ї. Це добре. Але урядові чиновники чомусь не подумали, як бути тим ветеранам, у чиїх квартирах немає ні газу, ні гарячої води, ні примітивних можливостей, щоб опалювати помешкання хоча б вугіллям, дровами чи навіть кізяками. Отож, усупереч чинному законодавству гроші за перебір електроенергії з ветеранів та інвалідів деруть (це нерідко більше половини пенсії), а вирішувати комунальні проблеми ніхто не поспішає. З цього приводу ветерани неодноразово звертались до місцевої держадміністрації, надіслали п'ять звернень до Президента і Кабінету міністрів, а з Києва їхні звернення повернули місцевим виконавчим органам з порадою дати відповідь авторам. Відписалися!»

Автори колективного листа до редакції справедливо наголошують: ось вам наочний приклад того, як виконується указ Президента від 19 березня 1997 року № 241/97 «Про заходи щодо забезпечення конституційних прав громадян на звернення».

Поверніть заощадження... домовинами

У підземеллі київського метро стоїть з простягненою рукою ще моложава жіночка. Стоїть і плаче. А в руках тримає картонку з написом: «Допоможіть, добрі люди, на похорон батька».

Запитую:

— А хто був ваш батько?

— Ветеран війни і праці. На будовах виконробом трудився. Мав 15 тисяч карбованців на ощадкнижці. Так хоча б із них на домовину дали...

Стоїть донька будівничого з простягненою рукою і плаче...

А ось інженер-технолог, ветеран праці Г. Олійник із Севастополя у листі до редакції твердить, що сльозами горю не поможеш, необхідно рішуче спитати з тих, хто відібрав у народу трудові заощадження. Він нагадує, що Верховна Рада ще торік прийняла Закон «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України». Але він і понині не діє.

Злісно пограбувавши народ, — пише автор, —можновладці практично паралізували життя десятків мільйонів наших людей. І показує це на власній долі. Мав 20 тисяч карбованців трудових заощаджень. Держава забрала. Отож, позбувся можливості вивчити дітей у вузах, придбати найнеобхіднішу побутову техніку, навіть упорядкувати могилу батьків... На заводі, де працює, вже понад рік не виплачують зарплату, шістнадцять місяців не може заплатити за квартиру...

Як далі жити?

Автор категорично вимагає від держави: поверніть хоч частково трудові заощадження з відповідною індексацією! Інакше, якщо уряд проігнорує цю вимогу, люди звертатимуться до Конституційного і Міжнародного суду. А в Севастополі, а то й в усій Україні, буде створено товариство пограбованих вкладників.

Володимир СІРОБАБА.

А нам подачка?

Через газету «Голос України» ми, колишні політичні в'язні фашистських концтаборів «Освенцім», «Бухенвальд», «Равенсбрюк», «Маутхаузен» та інших, звертаємося до Президента Л. Д. Кучми. Нас нині у місті Кременчуці та Кременчуцькому районі на Полтавщині залишилося в живих 34 особи, серед них чотири жінки. Кажуть, що на Україні в цілому таких, як ми, всього три тисячі.

Як відомо, названі фашистські концтабори були таборами смерті, чорним рядком увійшли вони в історію другої світової війни. Тільки дивом небагатьом з невільників вдалося тоді вижити. Сумна статистика стверджує: з 18 мільйонів в'язнів цих таборів кривавим гітлерівським режимом було знищено 11 мільйонів.

Сьогодні нам боляче, що ми на Україні розчинилися у масі людей, які були вивезені до Німеччини на примусові роботи. Вони працювали там на хазяїв, на фабриках і заводах. Їм також було несолодко, адже трудилися по 12-18 годин на добу, мали за свою працю мізерну платню. Їх ще й лякали: не слухатиметесь або погано працюватимете — відправимо до концтабору. Їх лякали, а ми в цих таборах мучилися постійно — між життям і смертю. Ми підлягали знищенню за те, що не підкорилися фашистам, не захотіли бути «вільними» рабами, завдавали гітлерівцям шкоди де тільки могли, аби наблизити нашу перемогу над ворогом. За це нас розстрілювали, вішали, спалювали у крематоріях.

Не варто було б про це писати, та болить душа. І ось чому болить: колишні в'язні концтаборів — громадяни інших держав нині постійно одержують від Німеччини спеціальні пенсії як жертви фашизму. Нам же, українцям, виплачено лише жалюгідну одноразову подачку за неймовірні страждання. Чому так? Чому і тепер нас принижують?

Просимо Президента України звернути на це увагу уряду Німеччини.

Борис ГАЛАЙДА,
голова Кременчуцької організації колишніх в'язнів фашистських концтаборів.

Конверсія

Машини їдуть на оглядини

Наприкінці серпня в Запоріжжі Міністерство машинобудування, ВПК та конверсії за участю Запорізької, Львівської і Дніпропетровської обласних адміністрацій проведе національну виставку «Машинобудування-97». В експозиції буде виставлено продукцію більш як ста підприємств машинобудування. За словами організаторів, майже 90 % асортименту становить конверсійний продукт. На базі міністерства сьогодні запущено 52 конверсійні програми за 27 пріоритетними напрямами: радіоелектроніка, суднобудування, приладобудування, авіабудування, точна оптика, техніка для потреб сільського господарства тощо.

Спеціалізована виставка — це свого роду черговий етап адаптації вітчизняного виробника до умов ринку. Колись могутній оборонний комплекс змушений мімікрувати у нових економічних умовах, переходити до випуску «мирної» продукції, шукати свою нішу у сфері товарів та послуг.

Ольга ВАУЛІНА.

«Спільний сусід-97»: гра у «війноньку» заради миру

Навчання

БАГАТОНАЦІОНАЛЬНІ командно-польові навчання «Cooperative Neighbour-97» («Спільний сусід-97») відбулися з 1 по 14 липня цього року на Львівському (відомому як Яворівський) військовому полігоні Прикарпатського військового округу. Це перші миротворчі навчання сухопутних військ бригадного рівня, що проводилися в рамках програми НАТО «Партнерство заради миру» на території України.

У навчаннях взяли участь підрозділи, офіцери штабів та спостерігачі з 13 країн, а також представники штабу Південного командування НАТО в Європі. Загалом до навчань, без урахування особового складу підрозділів підтримки та забезпечення, було залучено понад 1200 військовослужбовців. Окрім наших давніх партнерів, до України прибули представники італійського та македонського військових відомств, спостерігачі з Німеччини та Нідерландів.

Особливістю навчань є те, що планування та керівництво ними НАТО доручило офіцерам штабу Першої Еллінської армії Греції, а країною-господинею виступила Україна. Фінансування військових тренувань здійснювалося відповідними структурами НАТО (частково кошти взято з програми «Варшавська ініціатива», що діє в США і покликана сприяти всім країнам, які працюють під егідою «Партнерства заради миру»), а також країнами-учасницями. Зокрема, за офіційними даними, на організацію роботи штабів та інші оперативні витрати НАТО виділило близько 200 тисяч доларів.

Головну мету навчань сформульовано по-військовому чітко й лаконічно: відпрацювання взаємодії та єдиних штабних процедур під час проведення миротворчої операції.

Вона не була спрямована проти якоїсь третьої сторони. Для проведення навчання і наближення їх до реальності було розроблено умовну тактичну обстановку, за якою у вигаданої країні Грінландії підняли голову сепаратисти, агітуючи населення за приєднання до Браунландії. Внаслідок цього виник збройний конфлікт, що супроводжувався частковою мобілізацією та розривом дипломатичних відносин. До подій збройного протистояння «зелених» і «коричневих» прикута увага міжнародної громадськості. ООН вважає, що криза розвиватиметься, і радить обом країнам сісти за стіл переговорів. Країни, розташовані поряд з зоною конфлікту, вимагають спокою в регіоні та звертаються до Ради Безпеки ООН з проханням направити міжнародні миротворчі сили для підтримання миру в регіоні.

Легенда навчань, за словами їх керівника командуючого Першою Польовою армією Греції генерал-майора Еммануеля Манджанаса, є повністю вигаданою і не має нічого спільного з реальністю. Втім, під час розробки учбових операцій для навчань «Cooperative Neighbour-97» було враховано гіркий досвід, набутий «голубими шоломами» у колишній Югославії. Теоретично такі ситуації вже осмислюються — навчання «Cooperative Neighbour-97» будувалися на розробках нових підручників з тактики. Сценарій навчань, за свідченням грецького генерала, призначений не лише для НАТО. Вправи та тренування, що відпрацьовувалися, розроблено на основі натовського підручника «Миротворчі операції НАТО».

Ілона БІЛАН.

Київ—Львів—Київ.

Кордон

Не турбуйся про візу — пакуй краще валізу

У розпал відпускної пори все більше охочих відвідати близьких у недалекій Росії цікавляться правилами перетинання міждержавного кордону.

Як повідомили у Державному комітеті у справах охорони державного кордону України, у січні цього року підписано міжурядову угоду про безвізові поїздки громадян України та Російської Федерації. Вільне пересування гарантовано за умови дотримання правил перебування і реєстрації в країні за документами, що посвідчують особу і громадянство.

Що ж повинні мати з собою українці, виїжджаючи до Росії? Це може бути паспорт — нинішній або колишнього СРСР (в останньому обов'язково мусить бути позначка про українське громадянство); посвідчення особи офіцера, прапорщика (мічмана); квиток військовослужбовця Збройних сил України, дипломатичний паспорт. На дітей до 16 років треба захопити свідоцтво про народження та проїзний документ.

Якщо за кордоном ви мали нещастя загубити паспорт, для зворотного в'їзду необхідно потурбуватися про посвідчення особи. Його видає дипломатичне представництво або консульський заклад України.

До речі, відсутність у паспорті колишнього СРСР однієї з фотокарток відповідного віку чи штампу громадянства України ще не є підставою для стягнення штрафу. Законодавством взагалі не передбачено будь-яких грошових стягнень, що здійснюють військовослужбовці Прикордонних військ України з осіб при перетині кордону.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Книжкова полиця

«Анатомія неоголошеної війни»

Чудовий подарунок до ювілею українського флоту зробило видавництво «Такі справи» спільно з фондом «Українська перспектива», видавши книгу військового журналіста Миколи Савченка «Анатомія неоголошеної війни». Капітан 2-го рангу М. Савченко майже 5 років очолює прес-центр Військово-морських сил України, тож описує у своїй книзі те, що сам пережив: перші роки становлення українського флоту, болючі поразки і прорахунки, важкі перемоги і здобутки. З теплотою й повагою розповідає автор про його перших будівників, їхню самовідданість, героїзм і патріотизм, хоч не обминає і помилки. І, навпаки, з гіркотою — про підступність та недоброзичливість «стратегічних партнерів» — представників командування Чорноморського флоту і ВМФ Росії. І все це — на достовірних документах і власних спостереженнях.

У передмові М. Савченко нагадує тим, «хто не зрозумів просту істину існування двох незалежних держав», що співробітництво можливе лише на основі рівноправного, шанобливого ставлення одне до одного. Без сумніву, попри деякі недоліки, «Анатомія...» Миколи Савченка —фактично, перший літопис відродженого українського військового флоту. Хоч, як відзначив автор, книга не є точкою зору ні командування, ні прес-центру ВМС України.

Володимир ПРИТУЛА.

Крим.

Кримінал

Шість замість одного

САМЕ стільки злочинів розкрила оперативна група Державтоінспекції в ході розшуку автомобіля —винуватця дорожньо-транспортної пригоди на 45-му кілометрі дороги Кам'янка-Дніпровська — Веселе Запорізької області. І лише за 14 годин...

Коли заступник начальника відділу дорожньо-патрульної служби майор Юрій Стремидло та інспектор групи організації розшуку викраденого автотранспорту капітан Василь Сквирський виїздили на світанку до місця пригоди, то знали лише, що майже опівночі невідомий автомобіль збив велосипедиста, який перевозив ще двох чоловік. І що їх з тяжкими травмами доставлено до районної лікарні у Веселе.

Автомобіль-порушник був жовтого кольору. Встановити це допомогли шматочки фарби на місці пригоди. Друзки лобового скла вказували на те, що це п'ята або сьома модель «Жигулів». Мало того, на одному з уламків лишилися відразу два талони проходження техогляду. Вдалося за допомогою них досить швидко визначити, що на обліку автомобіль перебуває у Кам'янсько-Дніпровському районі.

З'ясували, що його господар напередодні поїхав у гості в село Чкалове Веселівського району.

Коли розшукали власника авто, то, здавалося, «крити» йому було нічим. Та він усе ж таки твердив про свою невинність. Згодом це підтвердилося: у господаря будинку, окрім гостя, напередодні увечері пригощався ще один чкаловець. Від нього оперативна група дізналася, що йому після вечері закортіло покататися на автомобілі, що взяв його самовільно, а, вдарившись об щось, повернувся назад, поставив автомобіль і пішов додому спати. Більше нічого не пам'ятав.

А досвідчені оперативники тим часом уже аналізували, чому опинилися на місці аварії сокира, лом та «фомки» зі слідами аж ніяк не автомобільної фарби. Варіанти їх можливого застосування і необхідності нічного перевезення навели на припущення про причетність потерпілих до крадіжок у п'яти магазинах району. Оперативники, виявилося, мали рацію. До шостої крамниці «велосипедисти» не доїхали...

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Медсестра загинула від скальпеля

За короткий час працівники Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ розкрили жорстоке вбивство медсестри обласної психіатричної лікарні та її доньки, що сталося в селищі Новому. Його скоїли тричі засуджений пацієнт цього закладу та 18-річний молодик без певного місця проживання. Рік тому перший, перебуваючи на лікуванні, якось зайшов до квартири майбутньої жертви. Роздивився, що де лежить і як туди потрапити. Потім знайшов спільника і разом вирішили вчинити пограбування. Але воно закінчилося трагедією. Скальпелем, викраденим у морзі лікарні напередодні, вони зарізали жінку та її доньку. Забрали золоті речі, валюту. Проте замести сліди не змогли, вчасно були затримані. Нині йде слідство.

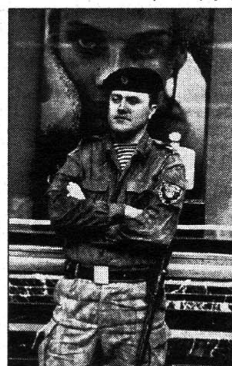
Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Контррозвідники не дрімають

Співробітники військової контррозвідки СБУ у взаємодії з управлінням боротьби з організованою злочинністю УМВС у Рівненській області останнім часом здійснили кілька вдалих операцій. Так, у Костополі затримано мешканця Львова К., який вимагав у військовослужбовця 1000 доларів США і пістолет Макарова.

А перед тим військові контррозвідники вилучили у жителя Ковеля Х. 10 кілограмів ртуті, яку він намагався з військовослужбовцями переправити за кордон. В обох справах проводиться слідство.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

У мера урвався терпець...

12 тисяч гривень за один вечір, простуючи набережною, повернув у міську казну голова Євпаторійської міськради Андрій Даниленко. «Відпочивав» він разом з начальником міськвідділу міліції Б. Налізенних та представниками Мінторгівлі, управління житлово-комунального господарства. та санепідемстанції.

У всіх, хто торгував без відповідних документів, конфісковано товари і засоби «вільної» торгівлі. Нічні стихійні ринки в дитячому курорті заборонено, і такі перевірки стануть регулярними. А торгаші-порушники віднині муситимуть належно оформляти документи і чесно вносити свою частку в бюджет.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «ЕНІМ»

I. Характеристика емітента

I. I. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «ЕНІМ», скорочене найменування — ВАТ «ЕНІМ».

1.2. Місцезнаходження емітента: 324004, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Урицького, 56.

I.3. ВАТ «ЕНІМ» зареєстровано 20 травня 1997 року рішенням № 333-р виконкому Криворізької міської ради народних депутатів шляхом перетворення Криворізького орендного колективного автотранспортного підприємства 14158 на відкрите акціонерне товариство.

I.4. Предмет діяльності: оптова та роздрібна торгівля, посередницькі послуги, послуги з технічного обслуговування та ремонту автомобілів, перевезення вантажів, зовнішня торгівля, інша комерційна діяльність.

I.5. Головні показники бухгалтерського балансу Криворізького орендного колективного автотранспортного підприємства 14158 за станом на 0I.0I.97р. та на 0I.06.97, підтверджені аудиторською фірмою «Панацея», ліцензія серія № 0001412

тис. грн.

АКТИВ	I.0I.97	I.06.97	ПАСИВ	I.0I.97	I.06.97
I. Основні засоби та інші позаоборотні активи	1264,02	1313,70	I. Джерела власних та прирівнених до них коштів	1266,02	1296,02
II. Запаси та витрати	92,55	89,23	II. Довгострокові пасиви	10,17	10,17
III. Кошти, розрахунки та інші активи	822,88	769,18	III. Розрахунки та інші пасиви	903,26	865,92
IV. Баланс	2179,45	2172, 11	IV. Баланс	2179,45	2172,11

I.6. Чисельність робітників: 60 чоловік.

I.7. Професійні дані про керівника та головного бухгалтера:

голова правління — Кучер Анатолій Анатолійович, освіта вища, за спеціальністю інженер-механік, трудовий стаж 25 років;

головний бухгалтер — Швед Тетяна Федорівна, освіта середня спеціальна, за спеціальністю бухгалтер, трудовий стаж 31 рік.

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації

Спосіб розміщення акцій	Акції кількість	Акції сумарна вартість грн.	Частка у статутному фонді	Відсотки державної частки
Статутний фонд, в тому числі:	2005000	501250	100	
—частка колективної власності організації орендарів	522880	130720	26,08	
—частка державної власності	1482120	370530	73,92	100
I. Пільговий продаж акцій:				
—за приватизаційні папери	702000	175500	35	47,2
—за грошові кошти	351000	87750	17,51	23,6
2. Керівництву ВАТ згідно з законом України «Про приватизацію майна державних підприємств»:				
—за грошові кошти	74106	18526,5	3,7	5
3. Продаж акцій на сертифікатному аукціоні:				
—за приватизаційні папери	355014	88753,5	17,71	24,2
РАЗОМ:	**1482120**	**370530**	**73,92**	**100**

Статутом передбачено випуск простих іменних акцій на весь розмір статутного фонду. Акції серії «АП», порядкові номери від № 000000I до 2005000. Загальна сума емісії 501250 (п'ятсот одна тисяча двісті п'ятдесят) грн.

Фактори ризику — інфляція і нестабільна кредитно-фінансова система.

Інформація про додатковий випуск акцій АСК «Оранта-Лугань»

Характеристика емітента

Найменування емітента:	акціонерна страхова компанія.
Місце розміщення:	348000, Україна, м. Луганськ, кв. Олексієва, 12.
Дата реєстрації:	АСК «Оранта-Лугань» зареєстровано Луганським міськвиконкомом 14.09.94 № 27/2795.
Статутний фонд:	22273 грн.
Обсяг сплаченої частини статутного фонду:	100%

Дані про емісію акцій

Рішення про збільшення статутного фонду згідно з вимогами Закону України «Про страхування» прийнято на загальних зборах акціонерів АСК «Оранта-Лугань», протокол зборів № 1 від 04.03.1997 р. за рахунок індексації основних фондів.

Загальна сума додаткової емісії	138567 грн.
Номінальна вартість акції	0,25 грн.
Кількість акцій	554268
Вид, категорія акцій	прості іменні
Серія, номери	серія «Л», №№ 000001 — 554268
Права акціонерів у разі додаткового випуску акцій	Акції додаткового випуску розподіляються серед акціонерів пропорційно їх частці у статутному фонді акціонерного товариства.
Порядок отримання акціонерами акцій додаткового випуску (місце, день початку)	м. Луганськ, вул. Тухачевського, 3, 01.07.1997р.
Кількість учасників голосування із зазначенням кількості голосів, що належать державі	632 акціонерів, або 96,6 відсотків голосів, в тому числі 65,7 голосів, що належать державі
Форма випуску	Паперова (сертифікат акцій)

Дані про суми проведених у попередніх періодах індексацій вартості та зношення основних фондів

№№ п/п	Дата проведення	Індексація вартості основних фондів (грн.)	Індексація зношення основних фондів (грн.)	Загальна сума індексації (грн.)
1.	01.05.92	162	71	91
2.	01.08.93	5393	877	4516
3.	01.01.95	192729	54162	138567
4.	01.04.96	1487488	407092	1080396

Голова правління Г. Л. Лісянський.

Арбитражный суд Донецкой области возбудил дело № 30-3-15 6 от 24.10.96 г. о банкротстве АП «У Тополя» (г. Донецк-52, пр. Ильича, 66, расчетный счет 642401 в Калининском отделении АК ПИБ, МФО 334453).

Просим кредиторов в месячный срок обращаться по адресу: 340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34, тел.90-73-07.

ТОВ «НОРТЕКС» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються до 10 вересня 1997 р. за адресою: м. Київ, вул. Голосіївська, 7.

ВАТ «Житомирдерев»

пропонує до продажу та здачі в оренду:

1. 4-поверховий адмінбудинок, 3-й та 4-й поверхи загальною площею 2169 м².

2. Незакінчена реконструкція будинку культури (будготовність 50%) включає: конференц-зал на 400 місць, 3-поверховий адмінбудинок площею 1334 м².

Будинки розташовані в центральній частині Житомира на головній вулиці поряд із залізничним і автовокзалом.

Довідки за адресою:

262001, Житомир, вул. Київська, 77.

Тел.: (0412) 37-95-13, 37-35-93, 36-02-28.

НАСОСЫ

ГЛУБИННЫЕ

ЭЦВ 4",5", 6", 8", 10", 12"

И БЫТОВЫЕ

со складов в Буче и по Украине

(50 моделей,станции управления и защиты,спецпровод)

Тел. в Киеве:* *(044) 276-25-88

Тел. в Буче:* *(04497) 52-4-02

Звоните нашим региональным представителям:

Черкассы: (0472) 16-09-29, 43-74-33,43-41-39

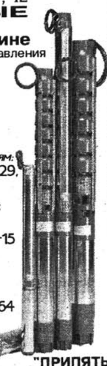
Волынская обл.,Горохов: (03379) 2-28-33

Чернигов: (04622) 2-40-15

Днепропетровская обл., Желтые Воды: (05652) 2-46-17

Черновцы (03722) 2-19-64

Ровно (0362) 26-76-22, 20-23-51,29-69-40

"ПРИПЯТЬ"

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про банкрутство:

— МПП «Юкка», справа 2/73 від 21.01.97 року. Юридична адреса: Львів, вул. Коновальця, 50/26; банківські реквізити: р/р 468594 в ЗУКБ, МФО 325365;

— ТзОВ «Юком», справа 2/75 від 21.01.97 року. Юридична адреса: Львів, вул. Кульпарківська, 135/73, банківські реквізити: р/р 2467338 в ДРУ Промінвестбанку, МФО 325633;

— ВАТ «Квіти Львова», справа 2/521 від 03.07.96 року. Юридична адреса: Львів-31, вул. Стрийська, 195, банківські реквізити: р/р 508343 в ОДАК УСБ, МФО 325019.

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і санаторів протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: Львів-11, вул. Личаківська, 81.

Арбітражний суд м. Києва порушив справи про банкрутство:

МП «Інзент» (Київ-217, пр-т Маяковського, 8, кв.3); р/р 1644871 в АКБ «Аваль», справа № 17/195 від 07.07.97 р.;

МП «Дніпро» (Київ-222, вул. Каштанова, 10); р/р 468591 у Ватутінському відділенні ПІБ, справа № 17/196 від 07.07.97 р.;

ПП «Юріс» (Київ-166, вул. Мілютенка, 10/1, кв.31); р/р 246894 АКБ «Вабанк», справа № 17/197 від 07.07.97 р.;

МПП «Ірина» (Київ-217, пр-т Маяковського, 7а, кв.160); р/р 30468281 в АТ «Градобанк», справа № 2/3006 від 08.07.97 р.;

ПП «Час+Пік» (Київ-25, вул. Б. Хмельницького, 526); р/р 3468845 в Міжрайонному відділенні Київської міської дирекції Укрсоцбанку, справа № 2/3016 від 08.07.97 р.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело № 4/5Б от 17.12.96 г. о банкротстве малого частного предприятия «Аверс» Херсона, р/с 644820 в ХФ АБ «Инко».

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «Левада». Юридична адреса: 264410, м. Ковель Волинської області, вул. Театральна, 11; р/р 468401 у Ковельському відділенні Ощадбанку.

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство дочірнього підприємства «Тома» фірми «Інтер-Камбіо» ЛТД. Юридична адреса: 264410, м. Ковель, вул. Заводська, 15, кв. 21, Волинської області; р/р 369402 у Ковельської філії КБ «Приватбанк».

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

ОРГАНИЗАЦИЯ РЕАЛИЗУЕТ КАБЕЛЬ

КВВГ	**4x2,5 —**	**4 494 м**
КВВГ	**5x2,5 —**	**5 000 м**
КВВГ	**7x1,5 —**	**4985 м**
КВВГ	**10x1,5 —**	**1 000 м**
КВВГ	**14x1,5 —**	**2 945 м**

Цены ниже заводских на

30%

(возможна доставка).

Тел.: (0572) 235-196, 125-377, 206-794.

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Ковельський меблевий комбінат». Юридична адреса: 264410, м. Ковель Волинської області, вул. Кутузова, 11; р/р 467052 у Ковельському відділенні «Промінвестбанку».

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство малого підприємства «Смерека». Юридична адреса: 264410, Волинська область, м. Ковель, вул. Володимирська, 38; р/р 468734 у Ковельському відділенні АПБ «Україна».

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «Технік». Юридична адреса: 264410, Волинська область, м. Ковель, вул. Незалежності, 86/30; р/р 4684751 у Ковельському відділенні «Промінвестбанку».

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Севастополя (пл. Восставших, 6) возбудил дело № 114/5 о признании банкротом МЧП «Раут» (335000, Севастополь, пр. Октябрьской революции, д. 91, кв. 6; р/счет 1468727 в Укрсоцбанке Севастополя).

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Корона». Юридична адреса: 264410, Волинська область, м. Ковель, вул. Сурікова, 1-а; р/р 467601 у Ковельському відділенні «Західінкомбанку».

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

У номер

● Сімферополь

ВІЛ-інфекція обирає курорти і... зони

Ситуація з поширенням захворювання на СНІД і ВІЛ-інфекції в Автономній Республіці Крим набула епідемічного характеру, повідомив кореспонденту агентства «Інтерфакс-Україна» головний лікар республіканського центру боротьби зі СНІДом Олег Залата.

За його словами, за два останні роки рівень інфікованості населення півострова зріс у 23,5 раза. На 1 червня в Криму на обліку перебувають 1487 ВІЛ-інфікованих.

За висновком головного лікаря центру, складною залишається проблема ВІЛ-інфекції у місцях утримання ув'язнених. Рівень інфікованості серед них вищий за рівень інфікованості населення в 9,8 раза.

● Донецьк

Позичте грошей місцевій владі

На розгляд наступної сесії Донецької облради буде винесено ідею муніципальної позики. Як повідомив голова облдержадміністрації Віктор Янукович, загальна вартість цінних паперів, які наміchено випустити, становить 400 мільйонів гривень. За допомогою позики місцева влада сподівається інвестувати деякі проекти розвитку регіону.

● Одеса

Приморські іменини невмирущого тенора

В Одеському академічному театрі опери й балету розпочато цикл вечорів, присвячених пам'яті видатних співаків, котрі свого часу виступали на його сцені. Перший з них приурочили до 95-річчя Сергія Лемешева. Солісти оперного виконали фрагменти із популярних опер, романси, народні пісні з репертуару знаменитого тенора. У планах — вечори-спомини, присвячені Соломії Крушельницькій, Антоніні Неждановій, Енріко Карузо, Маттіа Баттістіні.

● Запоріжжя

Увага: заповідник!

Розпорядженням голови Запорізької облдержадміністрації зоологічному парку «Таврія» Новомиколаївського району та ландшафтному заказнику місцевого значення «Фогельрейх» Куйбишевського району надано статус заповідних об'єктів.

Парк «Таврія» — справа колективу Запорізького автомобільного заводу, зроблена за часів його процвітання. Нині в балці Криничній росте більше 80 видів рослин, чимало з яких занесено до «Червоної книги України», є також дикі тварини: лані, косулі, муфлони... Чимало «червонокнижників» і на території «Фогельрейха»: ковила лесинга, тюльпан дібровний, серед звірів — степовий тхір.

МІНЯЙЛОВІ Й НАДАЛІ БЕЗ ШТАНІВ ХОДИТИ...

(Початок на 1-й стр.).

Сподівань заробити «живу» копійку за зерно нового врожаю також небагато: 70 відсотків хліба держава планує придбати в обмін на матеріально-технічні засоби. Живий курилка! «Доки існуватиме бартер, — каже головний економіст управління сільського господарства Ямпільського району Олександр Савчинський, — не вибратись селу із злиднів». Усі 19 господарств згаданого району, причому одного з кращих в області, є збитковими. Навіть там, де мають високі показники, не можуть звести кінці з кінцями. Міняйло, кажуть у народі, без штанів ходить.

Співрозмовник просить звернути увагу на співвідношення при здійсненні бартерних операцій. Їх знову ж таки встановлює держава. Розрахунки здійснюються через певні структури, в основному такі, як ДАК «Хліб України», «Агробізнес», «Райз-Інвест», кожна з яких, за словами економіста, робить свої «накрутки», що сягають в середньому 30%. Наприклад, трактор Т-150 пропонують за 70 тис. грн. Але його красна ціна 38 тис. Одна тонна дизпалива, якщо його придбати в обмін на зерно, обійдеться у 640 грн. замість 420 — ціни, за якою його реалізують на будь-якій автозаправній станції. Вищу за фактичну вартість мають придбані за бартером засоби захисту рослин, міндобрива тощо. Одне слово, деруть з селянина, причому під прикриттям держави, як з рідного батька.

Попри все, Вінниччина живиться. У південних районах — Піщанському, Ямпільському, Крижопільському — обмолочують озимий ячмінь. На круг виходить по 40 ц. Заступник начальника обласного управління сільського господарства і продовольства ГригорійПерейма, якого кореспондент «ГУ» попросив прокоментувати перебіг робіт, вважає, що це непогано. Взагалі, за словами Григорія Давидовича, область нинішнього року матиме хліба більше, ніж торік, приблизно на 500 тис. тонн (валовий збір планововано отримати в межах 2.200 тис.).

І не лише за рахунок розширення посівних площ озимих (вони збільшилися майже на 30 тис. га). Зернова група, за прогнозами спеціалістів агровідділу згаданого управління, має біологічну врожайність у межах 50 ц з гектара. Це результат старанного догляду за посівами. Наприклад, азоту на гектарі внесено в два рази більше, ніж торік. Всі площі ранніх зернових оброблено гербіцидами і фунгіцидами. У переважній більшості районів спромоглися виконати передбачені обсяги внесення міндобрив і засобів захисту рослин. Дякувати Богу, вінницькі поля майже не зачепила стихія, яка завдала великої шкоди, скажімо, сусідам з Хмельницької області.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Врожай-97

Жнива — в степу, а «Кейси» — в порту

— Нехай це звучить банально, але нинішні жнива для Черкащини будуть особливо важкими,— з мінорних нот розпочав аналіз збиральної кампанії в області перший заступник голови облдержадміністрації Володимир Лук'янець. — Ось реальний стан речей: третину площ під озимою пшеницею довелося через грудневе вимерзання пересівати. Там, де залишилися зріджені посіви, після червневих безперервних дощів виросли такі бур'яни, що про пряме збирання хліба не може бути й мови. А це означає: подвоїться навантаження на агрегати, зростуть затрати на пальне.

Особливо складне становище на лівобережжі області — в Золотоніському, Чорнобаївському та Драбівському районах, де загинули значні площі хлібних посівів. Цей регіон не зможе виконати ні державне, ні регіональне замовлення на пшеницю. Хоча б на наступний рік вони забезпечили себе посівним матеріалом — і то добре.

Та, попри все, на Черкащині очікують більший за торішній урожай ранніх і пізніх зернових культур. Особливі надії на ячмінь, якого посіяно на 43 тисячі гектарів більше, ніж 1996 року. Середня його врожайність в більшості районів області — понад 30 центнерів з гектара. Радує й кукурудза. Нинішнього року площі під «королевою полів» також значно зросли.

— Хоч прогнози — річ невдячна, — продовжує Володимир Лук'янець, — але я вважаю, що область може розраховувати на загальний вал зернових у межах 1 мільйона 700 тисяч тонн. Це дозволить виконати держконтракт на 214 тисяч тонн, а також регіональне замовлення. Звичайно, за умови, якщо 19 тисяч тонн пального, виділеного державою під контракт, буде поставлено в господарства області. На жаль, поки що ми одержали з Кременчука лише 7 тисяч тонн нафтопродуктів.

І ще одна проблема, яка непокоїть черкащан. Для області в одеський порт, по лінії американського аграрного кредиту, прибуло 35 зернозбиральних комбайнів «Кейс». Їх, немов манни небесної, чекають аграрники. Чи дочекаються? Адже наші доблесні митники особливо ретельно перевіряють заокеанську техніку. «Може, вони переплутали комбайни з танками?» —кажуть черкаські жниварі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Проблема

Навіщо рибі декрет

Рибалки просять. То, щоб не брали податок за землю, на якій розташовані водойми, бо ті самі ставки чи лимани розташовані у низинах, в улоговинах, на землях, не придатних для обробітку. То, щоб не брали податку за воду, яка плюскається над цією землею, бо ж для риби це — природне середовище і, хоч убий, не піде вона на плавати, скажімо, у мартенівський цех чи нафтопереробний завод, які також платять за воду, якою користуються. Не хоче вона там плавати, і край! То, щоб, нарешті, риболовецькі колективи виробничо-кооперативного об'єднання «Укррибгосп» вважали сільськогосподарськими виробниками, бо рибу ж, як і зерно, з якого потім випікають хліб, і м'ясо, і помідор чи огірок, який споживаємо, рівнісінько так само вирощують, доглядають, годують, а вже потім виловлюють і продають. То, щоб рідна держава хоч трохи допомогла кредитами. Бо ж немає країни у світі, яка б хоч трохи не допомагала розвитку сільського господарства.

«Дорога Верховна Радо, — кажуть рибалки, — у тебе на столі є проект постанови про відміну декрету Кабінету міністрів України від 31 грудня 1992 року за № 26/92 «Про перелік майнових комплексів державних підприємств, їх структурних підрозділів основного виробництва, приватизація або передача в оренду яких не допускається». Той декрет категорично забороняє приватизувати рибокомбінати. Зволікання з його відміною призведе до розтягування цілісних майнових комплексів загальнодержавної власності — рибокомбінатів — по вузьковідомчих і місцевих коридорах влади, а то й безоплатної передачі її у приватні руки (а приклади, на жаль, уже є — Барський рибцех об'єднання «Вінницярибгосп», рибдільниця «Світла» на Волинському рибокомбінаті та інші), до розвалу господарств і галузі взагалі».

Так ось, кажуть рибалки «Укррибгоспу», загинаючи пальці на обох руках, перелічуючи факти на аргументацію своєї позиції: нині до складу об'єднання входить 60 підприємств, майно яких належить до загальнодержавної власності: рибоводно-меліоративні станції, державні сільськогосподарсько-рибоводні підприємства (колишні рибокомбінати), комбікормові заводи, дослідно-механічний завод, пересувні механізовані колони, проектна контора, центральна лабораторія та 35 підприємств колективної власності (колишні рибколгоспи).

Згідно із законодавством України, наказами Фонду державного майна України і Міністерства рибного господарства, в об'єднанні розроблено і втілюється в життя (із певними проблемами, як і скрізь, але втілюється) положення про приватизацію. На сьогоднішній день приватизовано 7 державних підприємств: вінницька, чернівецька та лебединська рибоводно-меліоративні станції, дніпропетровський і козівський заводи гранкормів, львівський рибокомбінат став відкритим акціонерним товариством «ВАТ «Львівський рибокомбінат», а нині працює над створенням дочірніх підприємств на базі своїх структурних підрозділів. Донецький рибокомбінат, приєднавши до себе три колгоспи, став колективним сільськогосподарським підприємством, зараз також працює над створенням ВАТ.

Але скільки доводиться докладати вигадки, щоб елементарно виконувати вимогу уряду! А все той п'ятирічної давності декрет! Тому рибалки просять: «Відмініть його, якщо хочете бачити рибу на своїх столах»!

Віктор ГОНТА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора).
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 246242 .

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311133.